

KRIZE MANŽELSTVÍ A JAK Z TOHO VEN

Vztah můžeme považovat za naplněný, když potkáme svou doplňující polovinu. V jiném případě se jedná o další zkušenost v řadě, která oběma stranám zajistila zpracování nezbytných životních lekcí osobního vývoje. Hledání však musí pokračovat.

Dnešní vztahy jsou, jako jídla rychlé kuchyně. Vesměs instantní. Sice nasytí naši prvotní potřebu, ale hodnotnou stravou pro náš organismus rozhodně nejsou. V reálném životě a na sociálních sítích se odehrává blamáž skutečných emocionálních potřeb nás všech. Desítky a stovky přátel na webu znamenají nesporný výsměch opravdového přátelství dvou nebo více bytostí, které jsou schopni sdílet společný osobní prostor, dělit se o své zážitky, ideje, postoje. Nezištně se podporovat. A navzájem si dopomáhat v růstu. Ano, současná doba a v tzv. západní společnosti je tento jev nejpatrnější, značně tíhne k individualitě. Člověk se do jisté míry osvobozuje od různých tradičních vazeb a společensky předurčených rolí. Jeho úkolem je pojmout životní pouť co možná nejtvořivěji. Porozumět sobě samému natolik, aby rozeznal svoje nadání, talenty a schopnosti a na základě toho zaujal své místo v celku. Avšak dnešní západní člověk při vykročení za osobní svobodou uvízl v pasti vlastní nevyzrálosti a nesamostatnosti. Těžko se vyrovnává s tlakem současné globální společnosti, kdy starý způsob soužití je zpřetrhán a nový nefunguje. V minulosti byly vesměs role ženy a muže dané a tím byl vzájemný svazek těsnější. Pozice byly do jisté míry odděleny a tím nezastupitelné. Žena a muž se navzájem potřebovali hlavně z důvodu existencionálního přežití. S výchovou potomků rovněž běžně pomáhali prarodiče v rámci vícegeneračního soužití. Dnes partneři po sobě především požadují uspokojení emocionálních tužeb. V okamžiku, kdy toto začíná selhávat, dochází k odcizení a de facto k rozdělení páru. A to buď na mentální úrovni, nebo i rozchodem ve fyzické realitě. Vztahy jsou tedy povrchní, nahodilé, jakoby na zkoušku. Dva jedinci, kteří žebrají jeden u druhého o lásku se zasní a doufají, že právě tento pokus o soužití vyjde. Když nikoli, kolečko se opakuje a mnohdy i několikrát.

Aby člověk mohl vstoupit na intenzivní duchovní cestu hledání osvícení, musí v nějakém vtělení potkat bytost opačného pohlaví, s kterou zažije splynutí Duší. Muž musí potkat takovou ženu, která jej stoprocentně doplňuje a žena zrovna takového muže. To je opravdové vyvrcholení pozemského sňatku opačných pohlavních polarit. Nicméně ruku v ruce s tím musí probíhat i

okultní vývoj zmíněných osobností. Toto se může přihodit pouze již značně vyspělým duchovním bytostem. A až potom může nastat sjednocení vnitřní, nezávislé na druhé osobě.

Jak tedy vylepšit dnešní neuspokojivé vztahy?

Za prvé ve vyhledávání partnerů může značně pomoci **duchovní věda**. Pokud to s někým myslíte vážně a uvažujete o společném životě, nechte si vzájemně porovnat astrální těla - aury (jako tomu bylo v minulých etapách evoluce lidstva). Okultní informace z astrálního světa jsou natolik vypovídající, že se nad jakoukoli pochybnost vyjasní, na kolik se k sobě energeticky hodíte. Pokud dosáhnete stoprocentní prolnutí astrálních těl, máte vyhráno. Za hodně slušné předpoklady společného soužití lze považovat 80% a více. Dobré nad 60%. Každopádně jakmile se komplementarita dvojice v astrální vizi dostane pod 50%, šance na uspokojivý vztah bude mizivá. Spíše lze očekávat řadu konfliktů, než vzájemné porozumění. Takže pokud vám na tom opravdu záleží a zamýšlíte vykvést do zralosti a prožít hluboký láskyplný vztah dlouhodobého charakteru, mnohdy i na více životů a nemáte potřebné okultní schopnosti, nechte si s partnerem navzájem porovnat astrální těla. Jestliže však hledáte zkušenosti. Chcete např. experimentovat v sexuální oblasti s více partnery, či setrvávat na různém stupni fyzické či psychické závislosti, záležitostí se nemusíte hlouběji zabývat a spokojte se s protějškem, který do jisté míry neodpovídá vaší úrovni či energetickému vzorci.

Další rozhodující věcí je, aby oba partneři spolu začali duchovně praktikovat. Nejlépe jógu a její oddíly jako je hatha jóga, pránájáma, koncentrace, meditace atd. Jóga není náboženskou vírou. Jedná se o systém metod a technik, které při vynaložení přiměřeného úsilí vedou člověka vpřed k vyššímu vědomí. Nicméně pokud spolu manželé budou sdílet náboženský život v jeho původní čisté esenci a nepředpojatosti, účinek je obdobný. Takže tohle bych chtěl zdůraznit za druhé - **společný duchovní život partnerů**. Ten umožní jít s jedním partnerem v lásce do hloubky a dovolí vám objevovat na svém protějšku stále nové a nové kvality. Vzájemná nezištná pomoc vycházející z meditace vám rovněž dopomůže k osobnímu progresu. Váš vztah tak přestane být neskonale povrchní. Pouhé stereotypní společenské klišé, kde vás již nic nemůže překvapit. Kde se cítíte tak bídne, podvedeně, neuspokojeně, jako ve vězení. Partner se stane Sluncem vašeho života a zdrojem spontánní radosti. V případě, že do proudu duchovní praxe vstoupí pouze jeden z manželů, druhý začne pochopitelně zaostávat. Tím postupem času dojde ke karmickému odtržení.

Pravé ozdravení a přirozené uspořádání v oblasti vztahů nastane až v rámci soužití **komunity**. To je za třetí. Dnes mnozí veřejní činitelé s oblibou říkají, že základem společnosti je rodina. Ale jak dnes tato rodina vypadá? Je v lepším případě pouze dvougenerační. Ve více jak 50% případů chybí, díky rozvodovému řízení, jeden z rodičů. Tento fakt poškozují psychiku dětí, vzešlých z těchto manželství. Prarodiče nikdo nebere příliš vážně, neboť nestačí držet krok s technologickým tempem doby.

Bohužel sami nemají duchovní moudrost, neboť již patří mezi generace vyrůstající v dobách, kdy svět ovládly materialistické filozofie. A předávání životní moudrosti potomkům by měla být hlavní deviza starších generací. Tak jak je tomu ještě např. u přírodních národů, kde životní etapy osobního zrání nejsou dosud narušeny hektikou a konzumem doby. Je jasné, že uzavřená, případně neúplná rodina nestačí ani na prožívání uspokojivých vztahů, natož pro harmonickou výchovu dětí. Takže vtahy, především ty vícegenerační (které však tvoří i základ vztahů partnerských), se mohou uzdravit až v širší komunitě lidí. Taková komunita, aby mohla plnit svou roli, musí mít nějaký společný duchovní základ. Např. centrum praktikování jógy. Samozřejmě do této komunity lze docházet. Nemusí to být nutně místo trvalého pobytu. Jde hlavně o to, aby lidé měli možnost potkávat bytosti různorodého ražení, věku, talentů a humoru. Pro děti to bude nepřeborná studnice dospělých vzorů a osobností, která na vždy obohatí jejich život. Komunita bude rovněž místem přirozeného setkávání obou pohlaví všech věkových kategorií, jež usnadní potkat silného životního partnera.

Tyto tři body – **spojení páru pomocí metod duchovní vědy, společný duchovní život partnerů a soužití v komunitě výrazně zvýší kvalitu našich vztahů**. A to nejen těch intimních, ale na všeobecné mezilidské rovině. Koho potom budou zajímat ty virtuální?